

Kristin Fontichiaro

„Romeo ir Džiuljeta per dešimt minučių“

1gr.

Tai yra dviejų šeimų, Kapulečių ir Montekių, drama. Jų nesantaika tęsėsi daugelį metų.

Veronoje puikioj, kurią jums rodo,
Dvi senos šeimos vėl pykčiu nauju
Užsidega ir, - geismas keršto juodo

2gr.

Drama prasideda Veronos gatvėse. Kaunasi abiejų šeimų atstovai. Benvolijus ir Tibaltas prisijungia prie kovos. Atvyksta Eskalas, Veronos kunigaikštis, ir praneša, kad jeigu jie kausis ir vėl, jie bus baudžiami mirties bausme.

ESKALAS: Už tai gyvybe savo sumokėsit.

3gr.

Atvyksta Romeo. Jis pasako Benvolijui, jog kankinasi iš meilės Rozalinai, kuri juo nesidomi. Benvolijus jam pataria ją pamiršti ir siekti kitų merginų dėmesio.

BENVOLIJUS: Būk mano valdomas, pamiršk tu apie ją.

4gr.

Kapuletis leidžia Pariui pirštis savo dukteriai, tačiau paprašo jo palaukti du metus prieš ją vedant, kadangi ji yra vos trylikos metų. Jis pasikviečia Parį į Kapulečių maskaradą tam, kad jis pradėtų Džiuljetos širdies užkariavimą.

KAPULETIS: Jos širdį užkariaukit, mielas Pari, -
Ir, jeigu mano žodis ką nors sveria,
Žinokite, jog įgeidžiui dukters
Valia jos tėvo be kalbų pritar.

4gr.

Ponia Kapuleti ateina pas Džiuljetą ir nori aptarti vedybų galimybes. Džiuljeta dvejoja. Auklė klausosi.

DŽIULJETA: Kaip teikėtės to pageidauti jūs,
Nukreipsiu vakare į jį žvilgsnius.

5gr.

Vyksta Kapulečių vakarėlis. Romeo paslapčia pamato Džiuljetą ir iškart ją išsimyli. Jie pasibučiuoja. Jie suvokia esantys iš besivaidijančių šeimų.

DŽIULJETA: Kaip tu gudriai bučiuoji!

6gr.

Džiuljeta iš savo balkono šaukiasi Romeo. Jie vienas kitam prisipažįsta meilėje ir nusprendžia susituokti.

ROMEO: Tai saulė rytmetinė, tai Džiuljeta!

7gr.

Romeo aplanko Fra Lorenčą. Jis nustemba, kad Romeo taip greitai susirado sau naują meilę. Jis sutinka sutuokti įsimylėjelius tikėdamasis, kad vedybos užbaigs kivirčius tarp Kapulečių ir Montenių.

FRA: Patenkiniu aš tavąjį troškimą
Ir, judviejų surišdamas likimą
Slapta mėginsiu šitokiu būdu
Išraut šaknis šeimyninių vaidų.

8gr.

Romeo ir auklė susitinka gatvėje. Jie aptaria vedybų planus.

ROMEO: Tegu pas fra Lorenčą būtinai
Išpažinties nueina ji šiandieną;
Jis savo celėj mudu ir sutuoks.
Taip ir pranešk. O tai – už triūsą tau.

9gr.

Fra Lorenčas sutuokia Romeo ir Džiuljetą. Romeo ir Džiuljeta susituokę.

FRA: Šią santuoką telaimina dangus,
Idant jai niekad metai būsimieji
Kartybės neatneštų.

10gr.

Benvolijus ir Merkucijus sutinka Tibaltą. Romeo bando juos sulaukyti nuo muštynių. Tibaltas nužudo Merkucijų. Iš sielvarto Romeo nužudo Tibaltą. Princas išstremia Romeo iš Veronos.

KUNIGAIKŠTIS: Ir už šį nusikaltimą
Nedelsdamas keliaus į ištrėmimą.

11gr.

Auklė pasako Džiuljetai apie Tibalto mirtį ir Romeo bausmę.

DŽIULJETA: O viešpatie! Romeo prieš Tebaldą
Pakėlė ranką?

12gr.

Fra Lorenecas sugalvoja planą. Romeo šiąnakt aplankys Džiuljetą ir tą pačią naktį pabėgs į Mantua. Vienuolis Lorencas greitai praneš apie kitą plano žingsnį.

FRA: Kaip sutarta, įlipk jos kambarin
Ir ją paguosk tenai. Bet pasirūpink
Išeiti prieš sargybai pasirodant.

13gr.

Romeo ir Džiuljeta kartu praleido naktį. Jis išeina. Ponia Kapuleti pasako Džiuljetai, kad ji turės ištekėti už Pario. Džiuljeta bando protestuoti, bet ponia Kapuleti jai uždraudžia. Džiuljeta sako, kad jeigu ji negali išvengti šių vedybų - ji nusižudys.

DŽIULJETA: Bėgu pas vienuolį.
Jei būdo man padėt nežino jis, -
Numirt – viena belieka išeitis.

14gr.

Džiuljeta nubėga pas fra Lorenčą. Jis jai sako susitaikyti su vedybomis. Vėliau duoda nuodų, kurie sukels jos netikrą mirtį tuomet vedybos turės būti atšauktos ir Romeo galės būti su ja. Jis nusiųs šią žinią Romeo į Mantua ir pasakys jam apie planą.

FRA: Palauk, dukra. Aš viltį dar matau.

15gr.

Džiuljeta išgeria nuodus ir užmiega. Auklė negali jos prikelti ir ima šaukti jog ji mirė. Vedybų planai staigiai tampa laidotuvių planais.

KAPULETIS: Naminių mūsų iškilmių džiaugsmai
Į gedulą pasivertė ūmai.

16gr.

Būdamas Mantua Romeo sužino apie Džiuljetos mirtį. Jis taip ir negauna fra Lorenco laiško, kuriame parašyta, kad Džiuljetos mirtis netikra. Jis nusprendžia rizikuoti ir vykti į Veroną, kad pamatytų ją paskutinį kartą. Romeo įtikina vaistininką, kad tas parduotų jam nuodų.

ROMEO: Eik šen, balzame! Aš tave imuos
Į požemį, prie krypto mylimos.

17gr.

Romeo atvyksta į Džiuljetos šeimos kriptą. Čia taip pat yra gedintis savo jaunosios Paris. Paris kaunasi su Romeo ir yra nužudomas. Romeo išgeria nuodus, pabučiuoja Džiuljetą ir miršta. Džiuljeta atsikelia, pamato savo mirusį vyrą ir nusižudo. Šeimos nusprendžia užbaigti vaidus.

KUNIGAİKŠTIS: Deja, likimas liūdnas negirdėtai
Jaunam Romeo teko ir Džiuljetai.

„Romeo ir Džiuljeta“

PROLOGAS

Veronoje puikioj, kurią jums rodo,
Dvi senos šeimos vėl pykčiu nauju
Užsidega ir, - geismas keršto juodo
Rankas piliečių sutepa krauju.
Tarpusavyje mylisi aistringai
Tikri vaikai šių priešų nelemtu,
Kol pagaliau mirtis negailestinga
Nutraukia meilę ir vaidus kartu.
Dvi valandas pabūkit susikaupę –
Ir scenoj pamatysit su skausmu
Švelnių, jaunų būtybių mirtį kraupią
Ir santaiką vėlyvą jų šeimų.
Nepagailėsime nei jėgų, nei triūso,
Kad tik netektų rausti jums dėl mūsų.

IŠTRAUKA IŠ PIRMO VEIKSMO, PIRMOS SCENOS.

ABRAMAS: Jūs rodote mums špygą, gerbiamasis?

SAMSONAS: Aš rodau špygą, gerbiamasis.

ABRAMAS: Jūs rodote **mums** špygą, gerbiamasis?

SAMSONAS: Ar įstatymas bus mūsų pusėj, jeigu atsakysiu jam „taip“?

GREGORIJUS: Ne.

SAMSONAS: Ne, gerbiamasis, aš nerodau **jums** špygos, - aš tiesiog rodau špygą.

GREGORIJUS: Jūs ieškote priekabių, meldžiamasis?

ABRAMAS: Priekabių, meldžiamasis? Anaiptol.

SAMSONAS: Jei norit su manimi susipykti, meldžiamasis, - labai prašom. Manasis ponas nė kiek ne blogesnis už jūsų.

ABRAMAS: Bet ir ne geresnis.

SAMSONAS: Gerai, meldžiamasis.